

ter), vagy rövid bemutató videó is lehet küldeni május 20-ig a következő e-mail-címre: sunsetcasting.sk@gmail.com. (A tárgyban a jelentkezők tüntessék fel a kategóriát.) Több magyarországi helyszínen

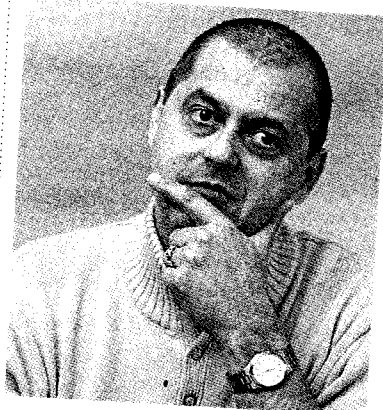
rekeket. Rendezőként pedig egy cseh reklámcég kérte fel az egyik nemzetközi bútoráruház számára készült tévéreklámhoz.

„A közép-európai filmes világ elég kicsi, tájainkon szinte minden-

A film, amelyet várhatóan nagy nemzetközi figyelem övez majd, 2017-ben készül el. És mivel a rendező korábban is dolgozott már amatőr szereplőkkel, tényleg bárkinek van esélye.

Tóth Tibor: Furcsállom...

„Ellentétben a Magyar Színházak 28. Kisvárdai Fesztiváljának eredetileg meghirdetett programjával a Komáromi Jókai Színház nem koprodukciós partnere a Soproni Petőfi Színház Ingmar Bergman: Őszi szonáta című produkciójának. Mivel más előadás-sal nem kapott meghívást, ezért ebben az évben nem vesz részt a fesztiválon.”



(Somogyi Tibor felvétele)

Ez áll a komáromi színház tegnap kiadott szűkszavú közleményében, amely az előző napon közzétett – majd visszavont – nyilatkozatot helyettesíti. Abban a színház nehezményezte, hogy nem hívták meg a határon túli magyar színházak reprezentatív fesztiváljára. Az ügy háttéréről Tóth Tibor komáromi direktort kérdeztük.

Nyakó Béla, a Kisvárdai Várszínház és Művészetek Háza igazgatója lapunknak úgy fogalmazott, sajnálatos félreértés, hogy a Jókai Színház kimaradt a fesztivál idei programjából, az Őszi szonátát több társulat – köztük a komáromi – közös munkájaként válogatták be.

Az Őszi szonáta a soproniak előadása, mi annyiban voltunk partnerek, hogy vállaltuk, az előadást ven-

dégeként Komáromban is befogadjuk. Egy fesztivál válogatójának – ha következetes, koncentrált munkát végez – tudnia kell, mit jelent a koprodukció, és fel kellett volna tűnnie neki, hogy az Őszi szonátában egy komáromi alkotó sem volt. Egyébként is megalázó megoldásnak tartanám, hogy nem saját, önálló előadással hívták meg a Jókai Színházat a határon túli színházak fesztiváljára. És hogy egyedülként mi maradtunk ki a rendezvény programjából, azt továbbra is furcsállom.

Nem lehetséges, hogy a fesztivál-ra válogató Balogh Tibor szakíró azért vélte megoldásnak az Őszi szonátát, mert a Jókai Színház idei

évada csonkára sikeredett, miután a Miller-bemutató elmaradt?

A válogatás szempontjából releváns időszakra négy bemutatónk esett: a múlt évad végéről az Álszenetek összeesküvése és A dzsungel könyve, az idei évadból a Börtönkarrier és a Tisztújítás. Azt gondolom, bármelyik előadásunk megállta volna a helyét a fesztiválon: az Álszenket játszottuk már a budapesti és a pozsonyi Nemzetiben, szerintem a kisvárdai versenyprogramba is belefért volna. De ha ez nem, akkor például A dzsungel könyve vagy a Börtönkarrier mehetett volna a szórakoztató jellegű off programba. Szervezőként senki sem kötelezhető arra, hogy meghívjon egy előadást, de ha nem vagyunk méltók rá, akkor ezt mondják ki, és ne beszéljünk mellé.

Ha nem egy „sajnálatos félreértés” és nem is a fesztiválképes előadás hiánya az oka a most kialakult helyzetnek, akkor mi?

Erre csak a válogató tudná megadni a pontos választ. Nem sejtek összeesküvést. Úgy látom, elég széles szakmai, ideológiai, esetleg színházpolitikai elvárásnak igyekezett eleget tenni az idei szervezés. Lehet, hogy az összes határon túli magyar, 8 magyarországi és 1 bukaresti román színház mellett számunkra már nem maradt hely.

(as)

ta

ar kö-
ől is-
n ma-
ukció-
ernyő-
gyvé-
nyőbe
gyo-
tatva
govai
Mari
1944-
ri csa-
li mi-
Mar-
éreket
gatott
nagy
tévé-
Ter-
ki Be-

iesefi-
982-es
émet-
a Pra-
leánya
rónját,
rályt a
sztább
y Gá-

sságát
7-ben
ívész,
ívésze
(tb)